EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 14.7.2008
KOM(2008) 456 lopullinen

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

Norjasta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 437/2004 käyttöön otetun polkumyyntitullin kumoamisesta

(komission esittämä)

PERUSTELUT

Ehdotuksen tausta	
	Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet Tämä ehdotus koskee polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22. joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 21. joulukuuta 2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2117/2005, jäljempänä ’perusasetus’, soveltamista Norjasta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien tuontia koskevassa menettelyssä.
	Yleinen tausta Ehdotus perustuu perusasetuksen täytäntöönpanoon ja tutkimukseen, joka tehtiin perusasetuksessa säädettyjen sisältöä ja menettelyä koskevien vaatimusten mukaisesti.
	Voimassa olevat aiemmat säännökset Neuvoston asetus (EY) N:o 437/2004, annettu 8. maaliskuuta 2004, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Norjasta ja Färsaarilta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta.
	Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin Ei sovelleta.
Kuulemiset ja vaikutusten arviointi	
	Intressitahojen kuuleminen
	Menettelyn osapuolilla on perusasetuksen säännösten mukaisesti jo ollut tilaisuus puolustaa etujaan tutkimuksen aikana.
	Asiantuntijatiedon käyttö
	Ulkopuolista asiantuntemusta ei tarvittu.
	Vaikutusten arviointi Ehdotus perustuu perusasetuksen täytäntöönpanoon. Perusasetuksessa ei säädetä yleisestä vaikutusten arvioinnista, mutta siinä on tyhjentävä luettelo arvioitavista olosuhteista.
Ehdotukseen liittyvät oikeudelliset näkökohdat	
	Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus Lopullinen polkumyyntitulli Norjasta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien tuonnissa otettiin käyttöön ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otettu väliaikainen tulli kannettiin lopullisesti 8. maaliskuuta 2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 437/2004.

	Komissio käynnisti 15. toukokuuta 2007 edellä mainittujen toimenpiteiden välivaiheen tarkastelun perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Tutkimuksessa pääteltiin, että polkumyyntiä ei tapahtunut tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana ja että polkumyynnin toistuminen ei ole todennäköistä, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Tämän vuoksi ehdotetaan, että neuvosto hyväksyy oheisen asetusehdotuksen.
	Oikeusperusta Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22. joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 21. joulukuuta 2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2117/2005.
	Toissijaisuusperiaate Ehdotus kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Toissijaisuusperiaatetta ei siksi sovelleta.
	Suhteellisuusperiaate Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavilla perusteilla:
	Toimintatapa on kuvattu edellä mainitussa perusasetuksessa, eikä mahdollisuutta kansallisiin päätöksiin anneta.
	Vaatimusta, jonka mukaan yhteisölle, kansallisille viranomaisille, alue- ja paikallisviranomaisille, talouden toimijoille ja kansalaisille aiheutuvan taloudellisen ja hallinnollisen rasituksen olisi pysyttävä mahdollisimman pienenä ja oltava oikeassa suhteessa tavoitteeseen, ei sovelleta.
	Sääntelytavan valinta
	Ehdotettu sääntelytapa: asetus.
	Muut vaihtoehdot eivät soveltuisi seuraavasta syystä: Edellä mainitussa perusasetuksessa ei säädetä muista vaihtoehdoista.
Talousarviovaikutukset	
	Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

Norjasta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 437/2004 käyttöön otetun polkumyyntitullin kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96[1], jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan ja 11 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Polkumyyntitutkimuksen, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus', jälkeen neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 437/2004[2] käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Norjasta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien, jäljempänä 'isokokoiset kirjolohet' tai 'tarkasteltavana oleva tuote', kuten jäljempänä johdanto-osan 19 kappaleessa määritellään, tuonnissa. Lopullinen tulli otettiin käyttöön koko maata koskevana 19,9 prosentin arvotullina, jäljempänä 'voimassa oleva toimenpide'.

2. Tarkastelua koskeva pyyntö ja vireillepano

(2) Komissio vastaanotti 12 päivänä maaliskuuta 2007 osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön, jonka olivat tehneet perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla lukuisat isokokoisten kirjolohien tuottajat ja viejät eli Sjøtroll Havbruk AS, Lerøy Fossen AS, Firda Sjøfarmer AS, Coast Seafood AS, Hallvard Leroy AS ja Sirena Norway AS, jäljempänä 'pyynnön esittäjät'.

(3) Pyynnön esittäjät esittivät alustavaa näyttöä siitä, että toimenpiteiden perustana olevat tekijät ovat muuttuneet ja että muutokset ovat luonteeltaan pysyviä. Pyynnön esittäjät väittivät ja toimittivat alustavaa näyttöä siitä, että heidän vientihintansa yhteisön markkinoilla ovat nousseet merkittävästi ja lisäksi huomattavasti enemmän kuin Norjan kotimarkkinoiden hinnat ja tuotantokustannukset. Pyynnön esittäjät väittivät lisäksi, että tämä laskisi polkumyynnin merkittävästi alle voimassa olevan toimenpiteen tason, minkä vuoksi toimenpiteen soveltamisen jatkaminen sen nykytasolla ei enää ole tarpeen polkumyynnin poistamiseksi. Näyttö katsottiin riittäväksi oikeuttamaan menettelyn vireillepanon.

---

[1] EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

[2] EUVL L 72, 11.3.2004, s. 23.

(4) Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio julkaisi 15 päivänä toukokuuta 2007 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoituksen[3] Norjasta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien tuontiin sovellettavia polkumyyntitoimenpiteitä koskevan osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta, jäljempänä ’vireillepanoa koskeva ilmoitus’, perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(5) Tarkastelu oli rajoitettu polkumyyntiin, ja tarkoituksena oli arvioida, onko voimassa olevien toimenpiteiden jatkaminen, kumoaminen tai muuttaminen tarpeen.

3. Menettelyn osapuolet

(6) Komissio ilmoitti menettelyn vireillepanosta kaikille tunnetuille Norjan viejille/tuottajille, kauppiaille, tuojille ja yhdistyksille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä Norjan kuningaskunnan edustajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

4. Otos

(7) Menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen 5 kohdan a alakohdan mukaan komissio voi päättää käyttää otantaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti. Menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen 5 kohdan a alakohdan i alakohdassa esitetyn pyynnön perusteella 298 yritystä, joiden osuus tutkimusajanjaksolla käytössä olleista tuotantoluvista oli yli 70 prosenttia, toimitti pyydetyt tiedot asetetussa määräajassa. Niistä 123 oli isokokoisten kirjolohien viejiä ja/tai tuottajia. Vienti tapahtui joko suoraan tai välillisesti etuyhteydessä olevien ja riippumattomien kauppiaiden välityksellä.

(8) Asianomaisten yritysten suuren määrän takia päätettiin käyttää otantaa ja valita Norjan tuotannonalan edustajia kuullen otokseen tuottajayritykset (vientiä harjoittavat tuottajat), joiden yhteisöön suuntautuneen viennin määrä oli suurin.

(9) Valittu otos kattoi perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti suurimman mahdollisen edustavan vientimäärän, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa.

(10) Otoksen ulkopuolelle jääneet yritykset pyysivät yksilöllisen polkumyyntimarginaalin määrittämistä. Pyyntöjen ja otokseen valittujen yritysten suuri määrä johtivat kuitenkin siihen, että yksilölliset tarkastelut katsottiin perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti kohtuuttoman hankaliksi, ja ne olisivat estäneet tutkimuksen loppuun saattamisen ajoissa. Tästä syystä yksilöllisen marginaalin määrittämistä koskevat pyynnöt hylättiin.

(11) Yksi otokseen valituista vientiä harjoittavista tuottajista ilmoitti, että se ei kyennyt vastaamaan polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen. Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja suljettiin tämän vuoksi otoksen ulkopuolelle, ja sitä koskevien päätelmien perusteena käytettiin saatavilla olevia tietoja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

(12) Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että kaksi muuta otokseen valittua vientiä harjoittavaa tuottajaa ei vienyt niiden tai niihin etuyhteydessä olevien yritysten tuottamaa tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Koska vientihintaa ei ollut näin ollen saatavilla, kyseisille vientiä harjoittaville tuottajille ei voitu määrittää polkumyyntimarginaalia.

---

[3] EUVL C 109, 15.5.2007, s. 23.

(13) Lopulliseen otokseen kuuluneet kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa kattoivat noin 33 prosenttia Norjan isokokoisten kirjolohien yhteisöön suuntautuvasta viennistä ja 31 prosenttia Norjan tuotantomäärästä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, mitä pidettiin vielä edustavana.

(14) Jotta komissio pystyi päättämään, oliko otanta tarpeen tuojien osalta, vireillepanoa koskevan ilmoituksen 5 kohdan a alakohdan ii alakohdassa pyydettiin yhteisön tuojia toimittamaan kyseisessä kohdassa täsmennetyt tiedot. Ainoastaan kolme yhteisön tuojaa vastasi otantalomakkeeseen. Koska yhteistyössä toimineiden tuojien lukumäärä oli näin pieni, otantaa ei tässä tapauksessa tarvittu.

(15) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot. Tätä varten komissio kehotti kaikkia osapuolia, joita asian tiedettiin koskevan, ja kaikkia muita osapuolia, jotka olivat ilmoittautuneet vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa, toimimaan yhteistyössä tässä menettelyssä ja täyttämään siihen liittyvät kyselylomakkeet.

(16) Komissio teki tarkastuskäyntejä seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) Tuottajat Norjassa

– Marine Harvest AS, Bergen, Norja

– Hallvard Leroy AS, Bergen, Norja

– Sjotroll Havbruk AS, Bekkjarvik, Norja

– Svanoy Havbruk AS, Svanoybukt, Norja

– Hyen Laks AS, Hyen, Norja

b) Etuyhteydessä olevat kauppiaat Norjassa

– Coast Seafood AS, Måløy, Norja

– Skaar Norway AS, Floro, Norja.

(17) Mahdollisuus tulla kuulluiksi myönnettiin kaikille asianomaisille osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

5. Tutkimusajanjakso

(18) Polkumyyntitutkimus käsitti 1 päivän huhtikuuta 2006 ja 31 päivän maaliskuuta 2007 välisen ajanjakson, jäljempänä ’tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso’.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

(19) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli Norjasta peräisin olevat isokokoiset kirjolohet (*Oncorhynchus mykiss*), joko tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt, joko peratut kalat, päineen ja kiduksineen, kappalepaino suurempi kuin 1,2 kg tai peratut kalat, päättömät, ilman kiduksia, kappalepaino suurempi kuin 1 kg tai fileet, kappalepaino suurempi kuin 400 g, jäljempänä ’tarkasteltavana oleva tuote’.

(20) Tarkasteltavana oleva tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 0302 11 20, 0303 21 20, 0304 19 15 and 0304 29 15 tuotteen eri tarjontamuotoja vastaavasti (tuore tai jäähdytetty kokonainen kala, tuoreet tai jäähdytetyt fileet, jäädytetty kokonainen kala ja jäädytetyt fileet).

2. Samankaltainen tuote

(21) Kuten alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin ja tässä tutkimuksessa vahvistui, tarkasteltavana oleva tuote ja Norjan kotimaan markkinoilla valmistettu ja myytävä tuote todettiin fyysisiltä ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoitukseltaan samanlaisiksi. Tämän vuoksi niitä pidettiin perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina. Koska tässä tarkastelussa käsiteltiin vain polkumyyntiä, päätelmiä ei tehty yhteisön tuotannonalan valmistamasta ja yhteisön kotimarkkinoilla myymästä tuotteesta.

C. POLKUMYYNTI

1. Yleistä

(22) Norjalaiset isokokoisten kirjolohien tuottajat myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön joko suoraan taikka etuyhteydessä olevien tai etuyhteydettömien kauppiaiden välityksellä. Vientihinnan laskemiseen käytettiin ainoastaan myyntiä, jonka voitiin todeta suuntautuvan yhteisön markkinoille ja joka tapahtui joko suoraan tai otoksessa mukana oleviin vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevien ja Norjaan asettautuneiden yritysten välityksellä.

2. Normaaliarvo

(23) Normaaliarvon määrittämiseksi komissio tutki ensin, oliko kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla edustavaa verrattuna sen yhteisöön suuntautuneeseen kokonaisvientiin. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti yrityksen kotimarkkinamyynnin katsottiin olevan edustavaa, jos kunkin vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli vähintään 5 prosenttia yhteisöön suuntautuneen viennin kokonaismäärästä.

(24) Jotta voitiin selvittää, oliko kotimaan myynti edustavaa, tarkastelusta suljettiin pois myynti etuyhteydettömille Norjassa sijaitseville kauppiaille tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, koska tällaisen myynnin lopullista määränpäätä ei voitu varmuudella selvittää. Tutkimus osoittikin, että tällainen myynti oli valtaosaltaan suunnattu kolmansien maiden markkinoille eikä siis kotimaiseen kulutukseen.

(25) Komissio yksilöi tämän jälkeen ne kotimarkkinoiden kokonaismyynniltään edustavien yritysten kotimarkkinoillaan myymät tuotelajit, jotka ovat samanlaisia kuin yhteisöön vietäväksi myytävät lajit tai suoraan verrattavissa niihin.

(26) Tietyn tuotelajin kotimarkkinamyyntiä pidettiin riittävän edustavana, jos sen myynti kotimarkkinoilla tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana oli vähintään 5 prosenttia yhteisöön vietäväksi myydyn vastaavan tuotelajin kokonaismäärästä.

(27) Lisäksi tutkittiin, voitiinko kunkin sellaisen tuotelajin, jota myytiin kotimarkkinoilla edustavia määriä, kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisessa tavanomaisessa kaupankäynnissä määrittämällä, kuinka suuri osuus kyseisen tuotelajin kaikesta riippumattomille asiakkaille suuntautuneesta myynnistä oli kannattavaa. Tätä varten määritettiin seuraavasti, kuinka suuri osuus kunkin viedyn tuotelajin myynnistä kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille oli kannattavaa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla:

(28) Kun vähintään määritettyjä tuotantokustannuksia vastaavilla nettomyyntihinnoilla tapahtuneen myynnin osuus tietyn tuotelajin kokonaismyynnistä oli yli 80 prosenttia ja kun kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta oli vähintään tuotantokustannusten tasoinen, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallisia kotimarkkinahintoja. Tämä hinta laskettiin määrittämällä kyseisen tuotelajin kaiken

kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tarkastelua koskevana tutkimusajanjaksona riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa.

(29) Jos tuotelajin kokonaismyyntimäärästä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa tai jos kyseisen tuotelajin painotettu keskihinta oli tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä yksinomaan kyseisen tuotelajin kannattavan myynnin painotettu keskiarvo edellyttäen, että kannattavan myynnin osuus tuotelajin kokonaismyyntimäärästä oli vähintään 10 prosenttia.

(30) Tapauksissa, joissa jonkin tuotelajin kannattavan myynnin määrä oli alle 10 prosenttia sen kokonaismyynnin määrästä, kyseisen lajin kotimarkkinahinnan ei katsottu soveltuvan normaaliarvon määrittämisen perustaksi.

(31) Kun vientiä harjoittavan tuottajan myymän tietyn tuotelajin kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää normaaliarvon määrittämiseen, oli sovellettava toista menetelmää.

(32) Tätä varten selvitettiin ensin, voitaisiinko normaaliarvo määrittää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti Norjan muiden tuottajien kotimarkkinahintojen perusteella. Koska otokseen valittujen ryhmien yritysmuodot olivat erittäin monimutkaiset ja erosivat merkittävästi toisistaan, millä hyvin todennäköisesti oli vaikutusta vientiä harjoittavan tuottajan myyntihintaan kotimarkkinoilla, katsottiin, että tässä tapauksessa muiden tuottajien myyntihinnan käyttäminen ei ollut asianmukaista, koska se ei antaisi luotettavampia tuloksia kuin kunkin vientiä harjoittavan tuottajan omien tietojen käyttäminen. Näin ollen normaaliarvo määritettiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti seuraavalla tavalla:

(33) Laskennalliset normaaliarvot määritettiin lisäämällä kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä kohtuullinen voittomarginaali vientiä harjoittavan tuottajan vientiin myytyjen tuotelajien tuotantokustannuksiin, jotka oikaistiin tarvittaessa.

(34) Kaikissa tapauksissa myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa esitettyjen menetelmien mukaisesti. Tätä varten komissio tutki, olivatko tiedot kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle kotimarkkinoilla aiheutuneista myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista sekä sen kotimarkkinoilla saamasta voitosta luotettavia.

(35) Yhdellä kyseisistä kolmesta vientiä harjoittavasta tuottajasta, joiden osalta normaaliarvo oli laskettava, ei ollut edustavaa kotimarkkinamyyntiä. Siksi 2 artiklan 6 kohdan johdantokappaleessa kuvattua menetelmää ei voitu käyttää.

(36) Koska muiden vientiä harjoittavien tuottajien kotimaanmyynti tavanomaisessa kaupankäynnissä oli edustavaa, kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti eli muiden tutkimuksen kohteena olevien viejien ja tuottajien osalta samankaltaisen tuotteen tuotannossa ja myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla vahvistettujen tosiasiallisten määrien painotetun keskiarvon perusteella.

3. Vientihinta

(37) Kaikissa niissä tapauksissa, joissa tarkasteltavana olevaa tuotetta oli viety riippumattomille asiakkaille yhteisöön, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2

artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.

(38) Jos vienti tapahtui etuyhteydessä olevien tuojien välityksellä, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle ja jota oikaistiin asianmukaisesti kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneiden kustannusten sekä kohtuullisten myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja kohtuullisen voiton huomioon ottamiseksi. Tältä osin käytettiin etuyhteydessä olevien tuojien tosiasiallisia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia. Saatavilla olevien tietojen pohjalta ja koska mitään muita luotettavampia tietoja ei ollut saatavilla, määritettiin, että 2 prosentin voitto oli tuojille kohtuullinen tällä toimialalla.

(39) Kuten edellä johdanto-osan 24 kappaleessa todettiin, viedyn tuotteen lopullista määränpäätä ei voida varmuudella määrittää, kun myynti tapahtuu etuyhteydettömien kauppiaiden välityksellä. Tämän vuoksi ei ollut mahdollista selvittää, tapahtuiko jokin tietty myynti yhteisön vaiko jonkin muun kolmannen maan asiakkaalle, joten myynti etuyhteydettömille kauppiaille jätettiin tarkastelun ulkopuolelle.

4. Vertailu

(40) Normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.

(41) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot otettiin asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Asianmukaisia oikaisuja tehtiin kaikissa tapauksissa, joissa niitä pidettiin kohtuullisina ja paikkansa pitävinä ja joissa niistä esitettiin todennettu näyttö. Tämän perusteella tehtiin oikaisut alennusten, palkkioiden, kuljetusten, vakuutusten, käsittelyn, lastauksen, liitännäis- ja pakkauskustannusten, pankkikulujen, luottokustannusten ja tuontitullien erojen mukaisesti.

5. Polkumyyntimarginaalit

5.1. Otokseen valitut yritykset

(42) Otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille laskettiin yksilöllinen polkumyyntimarginaali. Kunkin yhteisöön viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen tuotelajin normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrattiin näiden yritysten osalta tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin vientihinnan painotettuun keskiarvoon, kuten perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa säädetään.

(43) Edellä esitetyn perusteella otokseen kuuluvien yritysten polkumyyntimarginaalit ilmaistuna prosentteina CIF-nettohinnasta vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

Marine Harvest AS	**-12,1 %**
Hallvard Leroy AS	**-3,3 %**
Sjotroll Havbruk AS	**0,6 %**

5.2. Koko maata koskeva polkumyyntimarginaali

(44) Koska otoksen kaikille yrityksille määritetyt polkumyyntimarginaalit ovat vähimmäistasoa ja yhteistyö tutkimuksessa hyvin kattavaa, koko maata koskevan polkumyyntimarginaalin katsottiin myös olevan vähimmäistasoa.

D. MUUTTUNEIDEN OLOSUHTEIDEN PYSYVYYS

1. Yleistä

(45) Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti tutkittiin lisäksi, olivatko tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson olosuhteet eli edellä mainitut polkumyyntimarginaalit luonteeltaan pysyviä. Tässä yhteydessä tarkasteltiin erityisesti seuraavia seikkoja: i) normaaliarvon todennäköistä kehitystä, ii) tuotantomäärien kehitystä Norjassa, iii) isokokoisten kirjolohien kulutuksen kehitystä yhteisön markkinoilla, iv) kolmansien maiden markkinoille suuntautuvan viennin hintojen ja määrien kehitystä sekä v) yhteisöön suuntautuvan viennin hintojen ja määrien kehitystä.

2. Normaaliarvon kehitys

(46) Normaaliarvon todennäköisen kehityksen määrittämiseksi ja koska tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla määritetyt normaaliarvot piti määrittää perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan ja 6 kohdan mukaisesti laskennallisesti sen vientiä harjoittavan tuottajan valmistuskustannusten perusteella, jonka vienti yhteisöön oli määrällisesti suurin, katsottiin asianmukaiseksi tarkastella Norjan tuotantokustannusten todennäköistä kehitystä kotimarkkinahintojen sijaan.

(47) Näissä puitteissa tarkasteltiin useita yksikkökustannusten tasoon vaikuttavia tekijöitä, kuten rehukustannuksia, smolttien kustannuksia ja Norjan isokokoisten kirjolohien tuotantoalan yhdentymisprosessin vaikutusta. Tutkimuksessa kävi ensinnäkin ilmi, että kaksi tärkeintä kustannuserää, rehu- ja smolttikustannukset, jotka muodostavat yli 60 prosenttia kokonaiskustannuksista, ovat pienentyneet alkuperäisen tutkimuksen jälkeen ja vakiintuneet tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen. Ei havaittu merkkejä siitä, että ne alkaisivat vaihdella merkittävästi lähitulevaisuudessa. Tämän vahvistivat myös tutkimuksen aikana tarkistetut vuoden 2008 ensimmäisen neljänneksen rehuhintaluettelot. Lisäksi tuotannonalan yhdentymisprosessilla oli mittakaavaetujen tuoma kustannuksia pienentävä vaikutus. Näin ollen tuotannon kokonaiskustannukset ovat laskeneet noin 12 prosentilla alkuperäisen tutkimuksen ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välisenä aikana. On odotettavissa, että kokonaiskustannukset vakiintuvat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla todetuille tasoille.

(48) Koska normaaliarvoja ei tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla aina määritetty laskennallisesti, tutkittiin, pysyisivätkö kotimarkkinahinnat todennäköisesti samalla tasolla kuin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Norjan kotimarkkinahinnoista tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen ei ollut saatavissa tietoja. Vaikka julkisesti saatavilla olevien viime vuosien hintakehitystä koskevien tilastotietojen perusteella havaittiin, että Norjan kotimarkkinahinnat ja vientihinnat yhteisöön ovat olleet samansuuruiset ja yleensä noudattaneet samaa suuntausta, mitään merkittäviä päätelmiä ei voitu tältä pohjalta tehdä. Siksi on vaikea ennustaa, kuinka kotimarkkinahinnat tulevaisuudessa kehittyvät, mutta voidaan päätellä, että ne noudattavat samankaltaista suuntausta kuin vientihinnat yhteisöön.

(49) Edellä esitetyn pohjalta pääteltiin, että tuotantokustannuksiin perustuva normaaliarvo ei todennäköisesti lähitulevaisuudessa kasva merkittävästi. Toisaalta kotimarkkinahintoihin perustuva normaaliarvon analyysi ei antanut selkeää kuvaa tulevasta kehityksestä. Vaikka lopullista yleistä päätelmää ei voitu tehdä, on kuitenkin

viitteitä siitä, että normaaliarvo ei todennäköisesti lähitulevaisuudessa kasva merkittävästi.

(50) Kun näistä tiedoista oli ilmoitettu, yhteisön tuotannonala väitti, että tehdyt päätelmät olivat rehun ja smoltin osalta virheelliset. Yhteisön tuotannonala väitti, että rehun hinta oli noussut Suomessa 36 prosentilla vuosina 2001–2008 ja että rehun hinnankehitys oli ollut Norjassa saman suuntainen. Yhteisön tuotannonala väitti myös, että rehun ainesosien hinta oli noussut jyrkästi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ja sen jälkeen, mikä merkitsi isokokoisten kirjolohien tuotantokustannusten kasvua Norjassa.

(51) Koska rehun hintaa Suomessa koskevien väitteiden tueksi ei esitetty mitään julkista tai todennettavissa olevaa tietoa, väitteet oli hylättävä. Rehun ainesosien hinnan mahdollista nousua ei sen sijaan kiistetä. Koska rehun eri ainesosat ovat keskenään korvattavissa siten, että jotkin kalliimmat ainesosat ovat yleensä korvattavissa halvemmilla, ei ole kuitenkaan odotettavissa, vaikka tiettyjen rehun ainesosien kustannukset nousisivatkin, että nousulla olisi välitön ja lineaarinen vaikutus rehun kokonaiskustannuksiin (ja tätä myöten tuotannon kokonaiskustannuksiin), vaan mahdollinen nousu rehun kokonaiskustannuksissa tapahtuisi huomattavasti hitaammin.

(52) Yhteisön tuotannonala väitti, että Norjan tilastot osoittavat, että smoltin yksikkökustannus on noussut 15,7 prosenttia vuosina 2003–2006. Samat tilastot kuitenkin osoittavat, että kun tarkastellaan pidempää aikaväliä, smolttikustannukset ovat vaihdelleet viimeisten kymmenen vuoden aikana eivätkä yleisesti ottaen ole nousseet merkittävästi. Olisi myös huomattava, että yhteisön tuotannonalan ilmoittama smoltin keskimääräinen kustannus ei liittynyt mihinkään smoltin keskimääräiseen painoon, mitä kuitenkin tarvittaisiin merkityksellisen arvioinnin tekemiseksi näistä kustannuksista. Edellä todetun perusteella yhteisön tuotannonalan esittämät väitteet rehu- ja smolttikustannuksista hylättiin, ja näin ollen edellä olevan johdanto-osan 49 kappaleen päätelmät vahvistetaan.

3. Tuotantomäärien kehitys Norjassa

(53) Päinvastoin kuin norjalaiset intressitahot väittivät, tutkimuksessa kävi ilmi, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantomäärät Norjassa todennäköisesti kasvavat edelleen lähitulevaisuudessa. Vaikka näyttää siltä, että tarkasteltavana olevan tuotteen kaksi suurinta norjalaistuottajaa ovat todellakin päättäneet lopettaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantonsa, tutkimuksessa kävi ilmi myös, että muita sekä isokokoisen kirjolohen että lohen tuottajia on aikeissa lopettaa lohentuotannon ja keskittyä isokokoisen kirjolohen tuotantoon.

(54) Norjan hallituksen myöntämät tuotantoluvat kattavat sekä tämän tarkastelun kohteena olevan tuotteen (isokokoiset kirjolohet) että lohen ja rajoittavat näiden kahden tuotteen tuotantomäärän. Vaikka uusia lupia ei odoteta myönnettävän ennen vuotta 2009, yksittäiset tuottajat voivat siirtyä saman luvan puitteissa lohentuotannosta isokokoisten kirjolohien tuotantoon (ja päinvastoin). Ottaen huomioon lohen ja isokokoisen kirjolohen tuotannon suhteellisen tuotantomäärän (keskimäärin noin 90 prosenttia luvasta käytetään lohentuotantoon ja ainoastaan 10 prosenttia isokokoisen kirjolohen tuotantoon), siirtymisellä lohesta isokokoiseen kirjoloheen on huomattavasti suurempi vaikutus kuin toisin päin.

(55) Norjalaiset intressitahot väittivät, että isokokoisten kirjolohien tuottajat olivat yhä enenevässä määrin siirtymässä lohentuotantoon lohen ja isokokoisen kirjolohen biologisten erojen takia (esim. pyyntitiheys, kirjolohismolttien lyhyempi istutusaika),

jotka tekisivät lohentuotannosta tehokkaampaa ja näin ollen tuottoisampaa. Sen lisäksi, että tämän väitteen tueksi ei esitetty minkäänlaista näyttöä, ei myöskään otettu huomioon sitä, että Norjassa on tuotettu isokokoisia kirjolohia menestyksekkäästi useiden vuosien ajan, ja samat biologiset erot lohen ja isokokoisen kirjolohen välillä ovat aina olleet olemassa. Selitystä ei annettu sille, mitkä täsmälliset olosuhteet olivat muuttuneet niin, että tuotantostrategian muutos on nyt todennäköisempää kuin aikaisemmin. Väite on myös vastoin norjalaisten tuottajien odotuksia isokokoisten kirjolohien kulutuksen maailmanlaajuisesta kasvusta (katso johdanto-osan 63 kappale jäljempänä). Väite oli näin ollen hylättävä.

(56) Julkisesti saatavilla olevat tilastot osoittavat lisäksi, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoa varten vuonna 2008 istutettujen smolttien määrä kasvoi huomattavasti, vähintään 20 prosenttia vuoteen 2007 verrattuna. Tuotannon kasvava suuntaus näkyy myös muissa tilastoissa (SSB – Norjan tilastokeskus), joista käy ilmi huomattava nousu nuorten isokokoisten kirjolohien tuotannossa (+42 %) ja myynnissä (+53 %) vuosina 2003–2006.

(57) Norjalaisten intressitahojen väitteidensä (biomassan ja mädintuotannon väheneminen, mikä merkitsisi pienempää tuotosta tulevaisuudessa) tueksi toimittama näyttö oli epätäydellinen ja perustui moniin olettamuksiin. Näyttöä ei siksi pidetty vakuuttavana.

(58) Edellä todetun perusteella oli hylättävä norjalaisten intressitahojen väite siitä, että tuotantomäärät laskevat Norjassa yleisesti.

(59) Yhteisön tuotannonala väitti, että Norjan tuotannon odotetaan kasvavan yhä enemmän, kun uusia tuotantolupia todennäköisesti myönnetään vuonna 2009. Kuten edellä johdanto-osan 54 kappaleessa todetaan, ei ole odotettavissa, että ennen vuotta 2009 myönnetään uusia lupia. Tältä osin katsottiin, että vaikka vuonna 2009 myönnettäisiin uusia lupia, lisälupien ja niiden tuoman lisätuotannon määrä on vielä epävarmaa. Lisäksi luvat kattavat sekä lohen että kirjolohen tuotannon, ja tässä vaiheessa ei ole mahdollista ennustaa riittävän varmasti, mikä osuus kustakin luvasta käytetään lohen, mikä kirjolohen tuotantoon. Lopuksi olisi huomattava, että vaikka uusia lupia myönnettäisiin, tämä ei välittömästi merkitse tuotannon kasvua, koska tuotantosyklit ovat verrattain pitkät. Väite oli sen vuoksi hylättävä.

(60) Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening ja Norske Sjømatbedrifters Landsforening (Norjan kala- ja äyriäisliitto ja -järjestö) kiistivät, että kirjolohen tuotantomäärät olisivat kasvaneet tai kasvaisivat edelleen tulevaisuudessa ja väittivät, että kokonaisbiomassa ja kalojen määrä oli huhtikuussa 2008 huomattavasti alhaisempi kuin huhtikuussa 2007. Näitä väitteitä ei kuitenkaan voitu tarkistaa ja ne oli hylättävä.

(61) Edellä todetun perusteella päätellään, että isokokoisen kirjolohen tuotantomäärät Norjassa todennäköisesti kasvavat lähitulevaisuudessa.

4. Yhteisön kulutuksen kehitys

(62) On huomattava, että tämä tutkimus rajoittui polkumyyntiin ja siksi täsmällisiä tietoja yhteisön tuotannonalan isokokoisten kirjolohien tuotannosta ja myynnistä yhteisön markkinoilla tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla ei ollut saatavilla.

(63) Useat lähteet kuitenkin vahvistivat, että kalatuotteiden ja myös isokokoisen kirjolohen maailmanlaajuisen kysynnän odotetaan tulevaisuudessa kasvavan viidellä prosentilla vuosittain. Tämä kasvava suuntaus havaittaneen myös yhteisössä, vaikka yhteisön

kysynnän ei odoteta kattavan Norjassa tuotetun isokokoisen kirjolohen koko lisämäärää.

(64) Kun näistä tiedoista oli ilmoitettu, Suomen Kalankasvattajaliitto vastusti edellä mainittua päätelmää ja totesi, että vaikka kalan maailmanlaajuisen kysynnän odotetaan kasvavan, norjalaisen isokokoisen kirjolohen kysyntä yhteisössä ei kasvaisi. Suomen Kalankasvattajaliitto väitti myös, että mahdollinen lisäkysyntä kohdistuisi pikemminkin uusiin ja eksoottisiin kalalajeihin kuin kirjoloheen. Kuten edellä olevassa johdanto-osan 63 kappaleessa todetaan, useat lähteet ilmoittivat isokokoisen kirjolohen kysynnän kulutuksen kasvavan, minkä vahvistivat myös muut kalankasvattajia edustavat sidosryhmät useissa jäsenvaltioissa, myös Norjassa. Koska Suomen Kalankasvattajaliitto ei toimittanut mitään tietoja tai näyttöä väitteidensä tueksi, väitteet oli hylättävä.

5. Kolmansien maiden markkinoille suuntautuvan viennin hintojen ja määrän kehitys

(65) Tutkimus osoitti, että Norjan tärkeimmät vientimarkkinat ovat Venäjä ja vähäisemmässä määrin Japani, joille suuntautui yhteensä noin 57 prosenttia Norjan isokokoisen kirjolohen viennistä, kun taas yhteisön markkinoille suuntautui vain 13 prosenttia Norjan viennistä vuonna 2007. Samana vuonna noin 14 prosenttia Norjan isokokoisen kirjolohen viennistä suuntautui Ukrainaan ja Taiwaniin.

(66) Norjan vienti kilpailee maailmanmarkkinoilla Chilen viennin kanssa; Chile on suurin maailmanlaajuinen toimija, ja sen tuotanto- ja vientimäärät ovat suuremmat kuin Norjan.

(67) Kasvavan kysynnän myötä Norjan vienti Venäjälle ja myös Ukrainaan on kuitenkin kasvanut merkittävästi viime vuosina: vuonna 2002 se oli 8 600 tonnia ja vuonna 2007 yhteensä 31 500 tonnia. Viimeaikaiset tilastot vahvistavat tämän suuntauksen ja osoittavat, että Venäjälle viedään huomattavia lisämääriä chileläistä ja norjalaista isokokoista kirjolohta.

(68) Kuten johdanto-osan 65 kappaleessa todetaan, tutkimus osoitti, että Venäjästä on tullut norjalaisten tuottajien tärkein vientimarkkina-alue. Venäjälle suuntautuvien vientimäärien huomattavan kasvun lisäksi vuonna 2007 havaittiin myös siirtyminen jäädytetystä kirjolohesta tuoreeseen kirjoloheen. Tämä siirtyminen osoittaa norjalaistuottajien halun tyydyttää tuoretuotteita suosivien venäläisasiakkaidensa tarpeet, mikä osoittaa norjalaisten vientiä harjoittavien tuottajien vahvan kiinnostuksen voimakkaassa kasvussa oleviin Venäjän markkinoihin.

(69) Norjan vienti Japaniin oli laskussa vuosina 2006–2007; se väheni 39 prosentilla 10 877 tonnista 6 661 tonniin. Kuten Venäjän markkinoilla, myös Japanin markkinoilla Norjan tuonti kilpailee Chilen tuonnin kanssa. Chile pystyi merkittävästi kasvattamaan vientimääriään Japaniin. Luotettavampien päätelmien tekemiseksi olisi kuitenkin tarkasteltava pidempää aikaväliä. Komission käytettävissä olevien tietojen perusteella tällaista päätelmää ei voitu tehdä.

(70) Norjan vientihintojen havaittiin olevan korkeammat kolmansien maiden markkinoilla kuin yhteisön markkinoilla (keskimäärin 8,6 prosenttia) tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevista tilastoista käy kuitenkin ilmi laskeva hintakehitys myös Norjan perinteisillä vientimarkkinoilla. Venäjälle suuntautuvan Norjan viennin keskimääräiset hinnat vaihtelivat vuosina 2006–2007 välillä 34,70 NOK/kg – 24.22 NOK/kg, mikä selittyy suurelta osin siirtymisellä jäädytetystä kirjolohesta huokeampaan tuoreeseen kirjoloheen, mutta myös kansainvälisellä kilpailulla. Samoin keskimääräiset

vientihinnat Japaniin vaihtelivat välillä 33,26 NOK/kg (vuonna 2006) – 29,79 NOK/kg. Tästä laskusta huolimatta vientihinnat Euroopan unioniin olivat vuonna 2007 edelleen keskimäärin 4 prosenttia Japaniin ja Venäjälle suuntautuvan viennin hintoja alhaisemmat. Tämä suuntaus vallitsi myös vuoden 2008 alussa.

(71) Koska tärkein kasvava markkina-alue (Venäjä) on houkutteleva (korkeiden hintojensa takia) ja koska sellaisten muiden markkinoiden kuten Ukrainan ja Kaukoidän kysyntä kasvaa tasaisesti, joihin Norjasta peräisin olevan isokokoisen kirjolohen vienti on lisääntynyt viime vuosina, maailmanlaajuisen kysynnän noustessa on todennäköistä, että isokokoisen kirjolohen lisämäärät ohjautuvat lähinnä kyseisille markkinoille, jotka ottavat ne vastaan.

(72) Tietojen ilmoittamisen jälkeen yhteisön tuotannonala väitti, että Norjassa on suuret varastot jäädytettyä isokokoista kirjolohta, jotka olisi otettava huomioon yhteisöön suuntautuvan viennin määrien todennäköistä kehitystä analysoitaessa. Yhteisön tuotannonala ei kuitenkaan toimittanut mitään näyttöä varastojen suuruudesta. Väitteen katsottiin siksi olevan spekulatiivinen. On myös huomattava, että isokokoisten kirjolohien suurimpien norjalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tiloihin tehtiin tarkastuskäynnit eikä tällaisia suuria varastoituja määriä havaittu. Näin ollen väite hylättiin.

(73) Yhteisön tuotannonala väitti myös, että isokokoisten kirjolohien tuotanto Venäjällä kasvaa ja että Venäjän viranomaiset aikovat todennäköisesti ottaa käyttöön lisätulleja norjalaisten isokokoisten kirjolohien tuonnissa Venäjän isokokoisten kirjolohien tuotannon suojelemiseksi. Muut isokokoisten kirjolohien tuottajat väittivät, että Norjan isokokoisten kirjolohien tuottajat olivat riippuvaisia Venäjän markkinoista ja että merkittäviä määriä isokokoisia kirjolohia ohjattaisiin yhteisön markkinoille, jos pääsy Venäjän markkinoille hankaloituisi kyseisten markkinoiden arvaamattomuuden vuoksi.

(74) Näiden väitteiden tueksi ei myöskään ollut mitään näyttöä, joten niiden katsottiin olevan spekulatiivisia. Näin ollen ei ollut syytä olettaa, että Venäjän laajentuvat markkinat rajoittaisivat Norjan viennin pääsyä niille. Huomautetaan myös, että kuten edellä olevassa johdanto-osan 5 kappaleessa todetaan, muiden kolmansien maiden kuten Ukrainan ja Kaukoidän markkinat ovat myös kasvamassa ja että Norjan vienti näille alueille on kasvanut. Siksi oli hylättävä väite, että Norja olisi täysin riippuvainen viennistä Venäjälle.

6. Yhteisöön suuntautuvan viennin määrän ja hintojen kehitys

(75) Yhteisöön suuntautuvan viennin hintoja koskevat tiedot osoittavat, että vuosina 2006–2007 keskimääräiset vientihinnat muuttuivat siten, että ne olivat 4,02 euroa/kg vuonna 2006 ja 2,87 euroa/kg vuonna 2007. Tilastot osoittavat, että vuoden 2007 viimeisen neljänneksen ja vuoden 2008 alun tienoilla tämä kehitys kuitenkin pysähtyi ja hinnat vakiintuivat.

(76) Johdanto-osan 71 kappaleessa olevan analyysin mukaan kasvavien markkinoiden tilanteessa on epätodennäköistä, että isokokoisten kirjolohien tuotantomäärien kasvu Norjassa ohjautuisi kokonaan yhteisöön, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Kysyntä nimittäin kasvaa maailmanlaajuisesti, ja Norjan vienti on jo vakiinnuttanut hyvin asemansa useiden kolmansien maiden markkinoilla ja viennin odotetaan kasvavan edelleen. Chilen viennin aiheuttamasta kilpailusta huolimatta ja vaikka Norja on suhteessa menettänyt markkinaosuuttaan Chilelle joillakin markkinoilla, sen vienti

useimpiin näistä maista on kasvanut absoluuttisesti ja sen odotetaan kasvavan edelleen nykyisessä maailmanmarkkinatilanteessa.

(77) Kuten johdanto-osan 63 kappaleessa todetaan, isokokoisen kirjolohen kulutuksen odotetaan kasvavan yhteisön markkinoilla, jotka kykenevät näin ollen ottamaan vastaan kasvavat tuontimäärät todennäköisesti ilman merkittäviä hintapaineita. On myös huomattava, että Norjan ja Chilen tuonnin välinen kilpailu ei ole voimakasta ainoastaan muiden kolmansien maiden markkinoilla, vaan myös yhteisön markkinoilla. Siksi ei ole selkeitä merkkejä siitä, että Norjasta yhteisöön tuodut määrät kasvaisivat tosiasiassa merkittävästi, jos toimenpiteiden annetaan raueta.

(78) Ottaen huomioon kulutuksen odotetun kasvun ja edellä kuvatun tilanteen maailmanmarkkinoilla, ei voida päätellä, että yhteisön markkinoille uhkaisi syntyä ylitarjontaa, joka johtaisi jyrkkiin hinnanlaskuihin.

(79) Siksi pääteltiin, että tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikainen tilanne vientihintojen ja tuotantomäärien osalta on luonteeltaan pysyvä.

(80) Tietojen ilmoittamisen jälkeen yhteisön tuotannonala väitti, että Suomeen suuntautuvan viennin hinnat olivat laskeneet huomattavasti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana ja sen jälkeen ja että isokokoisen kirjolohen vientihinta Suomeen oli ollut alle tuotantokustannusten heinäkuusta 2007.

(81) Ensinnäkin olisi huomattava, että yhteisön tuotannonala arvioi Norjassa tuotetun isokokoisen kirjolohen kustannukset liian suuriksi eivätkä ne vastaa tutkittujen yritysten todellisia tarkistettuja kalanviljely- ja tuotantokustannuksia. Mitä tulee vientihintojen tasoon, voidaan todeta, että vaikka Suomeen tuodaan huomattava osuus Norjan kokonaisviennistä yhteisöön, suuria määriä viedään myös Ruotsiin ja Tanskaan, joissa keskimääräinen vientihinta oli korkeampi. Koska arviointi on tehtävä yhteisön laajuisesti, huomioon on otettava keskimääräiset vientihinnat kaikkiin yhteisön maihin. Tällä perustella vahvistetaan johdanto-osan 75 kappaleessa esitetty päätelmä, että vientihinnat yhteisöön ovat kokonaisuudessaan vakiintuneet vuoden 2008 alussa.

7. Päätelmät

(82) Tutkimus on osoittanut, että polkumyyntimarginaalien havaittiin olevan vähimmäistasoa.

(83) Lisäksi tutkimus on osoittanut, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokapasiteetti Norjassa todennäköisesti kasvaa. Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että vaikka yhteisöön ohjautuisikin jonkin verran suurempia määriä kulutuksen odotettavissa olevan kasvun takia, muiden kolmansien maiden markkinat ottavat todennäköisesti suurelta osin vastaan kasvaneet tuotantomäärät. Myös kulutus kasvaa hyvin todennäköisesti yhteisön markkinoilla, jotka pystyvät ottamaan vastaan tuonnin mahdollisen kasvun, joten merkittävää ylitarjontaa ei odoteta syntyvän.

(84) Vaikka hinnat ovat olleet yhteisössä laskussa, tämä kehitys ei enää ollut voimassa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen, jolloin hinnat vakiintuivat. Edellä todettujen seikkojen eli kasvavan kysynnän ja ylitarjonnan riskin puuttumisen perusteella hintapaineen ei odoteta kasvavan yhteisössä.

(85) Siksi päätellään, että olosuhteet, joiden perusteella polkumyyntimarginaalit laskettiin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, ovat luonteeltaan pysyviä.

(86) Näin ollen nyt käsillä oleva välivaiheen tarkastelu olisi päätettävä ja lopulliset polkumyyntitoimenpiteet kumottava.

F. OSAPUOLILLE ILMOITTAMINEN

(87) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä keskeisistä tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella nykyinen välivaiheen tarkastelu aiottiin päättää. Kaikille osapuolille annettiin tilaisuus esittää huomautuksia. Huomautukset otettiin huomioon, kun ne olivat oikeutettuja ja perustuivat näyttöön,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

Ainoa artikla

Päätetään neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan nojalla aloitettu, Norjasta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien (Oncorhynchus mykiss), joko tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt, joko peratut kalat, päineen ja kiduksineen, kappalepaino suurempi kuin 1,2 kg tai peratut kalat, päättömät, ilman kiduksia, kappalepaino suurempi kuin 1 kg tai fileet, kappalepaino suurempi kuin 400 g, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 0302 11 20, 0303 21 20, 0304 19 15 ja 0304 29 15, tuontiin sovellettavia polkumyyntitoimenpiteitä koskeva osittainen välivaiheen tarkastelu ja kumotaan voimassa olevat Norjasta peräisin olevaan tuontiin sovellettavat toimenpiteet.

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä […].

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
[...]